

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corona Sacratissimorum Jesu [Iesu] Christi Vulnervm

Wael Van Vronesteyn, Willem de

Antverpiæ, 1649

§. IV. Eadem pietas, & veneratio Sanctorum, atque famularum Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49125](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49125)

ciosius Martyrii, quàm dignitatis suæ purpurâ fulsit. Atque hæc est, ut alios prætermittam pietas sanctorum, atque servorum Dei, quâ sacra Domini vulnera venerati sunt.

§. IV.

*Eadem pietas Sanctarum, & Servarum
Dei.*

AGmen hoc sacrum ducet sancta Bar. ibid. Margareta è divi Dominici Parthenone, Belæ ac Mariæ Hungariæ Regum filia, quæ nunquam orationi vacabat, nisi proposito sibi ob oculos crucifixo: ab ea nunquam recedebat, nisi prius magno pietatis sensu, sacros Domini pedes, deinde manus, demum latus osculata fuisset; variis diebus (uti illam impellebat pietatis varietas) modò hoc, modò illud vulnus sibi domicilium eligens. Atque ita sacrorum Domini vulnerum memor Margareta, indies amoris ejus jaculis vulnerabatur, uti S. Mechtildi Salvator promisit.

*Barri ibid.
Reuel. l. I.
cap. 29.*

B. Maria de Incarnatione, Carmelitissa Discalceata, cellulâ suâ nunquam egrediebatur, nisi Domini Iesu vulneribus osculum prius dedisset: in illam regrediebatur nunquam, nisi iisdem osculum referret; quâ suavissimâ consuetudine, magnos in amore Salvatoris sui, atque in omni virtute progressus fecit; nullum cellulæ suæ ornamentum aliud cupiens, vel etiam parans, quàm Iesum suum, & hunc Crucifixum.

Bar, ibid.

Venerabilis Maria de Arbouze, Vallis-gratię Dei, in Galliis, Ordinis D. Benedicti Abbatissa, in colendis sacris Domini vulneribus pię admodum atque humiliter sollicita, præ reliquis, pedum vulnera venerabatur, iisque crebra oscula figebat: Monita ut sese etiam, osculumque attolleret ad manus, & latus Salvatoris sui, reponebat; peccatrices, inter quas se maximam censebat, non nisi ad pedes Iesu cum Magdalena debere advolvi.

*S Inve in l.
Elect. ex
ejus vita.*

Beata Agnes de Monte Politiano, è D. Clarę familiâ, omni die, opus suum
omne

omne in honorem Dominicæ passionis peragebat; tantò autem pietatis sensu, tantaque lacrymarum vi, sacro sancta Domini vulnera recolebat, ut eæ per genas, ob acrimoniam sulcos ducerent. Novem annorum adolescentula Monasterio se consecrauit, in quo sæpiùs ad Crucifixi pedes, quod in templi oedeo erat, ab Angelo deferri visa fuit, quos exosculata, ad Salvatoris latus sese erigebat, illique labella admovebat, tantâ suavitate, ut è virgunculæ vultu appareret, cùm ab Angelo loco suo restitueretur, quanta è divino illo fonte solatia hausisset.

Beatrix erit nobis hac in pietate exemplum, non quod imitemur, sed admiremur. Vixit anno trecentesimo supra millesimum in Gallia, divi Brunonis alumna. Manus illa sibi perfoderat, ut vulnerato Domino, ea in parte conformis esset. Cùm autem vulnera hæc cicatricibus obducerentur, ea, singulis diebus Veneris, clavo ferreo aperiebatur. Quam Beatricis devotionem tantoperè probavit Salvator, ut se illi vul-

*Theoph.
Raynau. in
S. Brunone
p. 10. §. 3.*

neribus patentibus, & sanguine fluentibus spectandum exhibuerit, multifque gratiæ divinæ donis animam ejus cumulaverit. Sit nobis exemplo Beatrix, non ut manus, pedesque perforemus, sed si acerbum quid, adversumque patiendum nobis, faciendumve contigerit, id omne in honorem sacratissimorum Domini Iesu vulnerum, æquis animis toleremus.

Atque hæc est (ut Gertrudes, Mechtildes, aliasque non commemorem, de quibus alibi abundè) Sanctarum, & servarum Dei pietas, quæ sacra Christi Iesu vulnera veneratæ sunt: & veluti columba in foraminibus petræ, ita animæ illæ in divinis hisce vulneribus nidificantes, uti ait B. Petrus Cardinalis Damianus, *Illic fœtus bonorum operum coacervaverunt.*

